

[Elisabeth Arnold]

Lovforslag nr. L 86 om lønsumsafgiften for virksomheder inden for den finansielle sektor er et forslag, vi støtter, og vi håber, at det ikke bliver for ødelæggende for konkurrenceevnen for de pågældende virksomheder, men de får jo, som det også tidligere er nævnt, allerede en selskabsskattesænkning, så det kan formentlig opveje den yderligere belastning, de får.

Til sidst vil jeg da gerne rose SF for deres imødekommenhed over for dette lovforslag, selv om det nok ikke tilkommer mig at udstrække takken.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Elisabeth Arnold kom ikke ind på spørgsmålet om aftalebruddet i dette her. Det har fru Elisabeth Arnold været tidligere.

I Information den 22. oktober 1989 er der en artikel, der har overskriften: »Radikale: Selskabsskatten kan ikke nedsættes sammen med Z«, og deri udtaler fru Elisabeth Arnold i hvert fald ifølge Inge Frøslevs referat – man skal altid tage forbehold, det er jo ikke altid, at politikere bliver gengivet helt korrekt, men jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om det ikke er rigtigt, at hun er gengivet for følgende, og jeg citerer:

»Regeringen kan ikke gennemføre en nedsættelse af aktieselskabsbeskatningen fra 50 til 40 pct. sammen med Fremskridtspartiet.«

Længere nede i artiklen står der:

»Hun bekræfter over for Information, at en positiv kapitalafkastbeskatning af selskabsskatten skal have nøje sammenhæng med beskatningen af negativ kapitalindkomst, rentefradragene . . .«

Og så går det over stok og sten dernedad, en fuldstændig i ét og alt bekræftelse i denne artikel af de synspunkter, jeg også har givet udtryk for er aftalegrundlaget i skattereformen.

Jeg har også bemærket – men desværre ikke kunnet finde citatet – at også Det Radikale Venstres politiske ordfører og gruppeformand, fru Marianne Jøved, et stykke tid efter dette interview med fru Elisabeth Arnold udtalte til en avis, at det var klart, at hvis Socialdemokratiet mente, dette var i strid med skattereformen, kunne man jo ikke lave det.

Jeg mener også, at hr. Jørgen Estrup har givet udtryk for noget tilsvarende. Hvad er det, der har fået Det Radikale Venstres folketingsmedlemmer til at skifte mening?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der står ikke noget om i skattereformen, at man ikke må ændre noget som helst sammen med Z, eller at man ikke må gennemføre noget sammen med Fremskridtspartiet, det står der faktisk ikke noget om i skattereformen, hr. Lykketoft.

Det, der har været sagen, har hele tiden været, at selskabsskattens nedsættelse vil skabe en yderligere asymmetri i skattesystemet, og der har været tvivl om, hvor meget slip man kunne tillade i forhold til det slip, der allerede var indbygget i den oprindelige skattereform. Det slip har vi aldrig kunnet få defineret. Hvor meget kan man tillade, og hvor meget kan man ikke tillade?

Vi forudser, at en sænkning af selskabsskatten fra 50 til 40 pct. må efterfølges af et eller andet, f.eks. på andre skatteformers område, og det har vi klart sagt under forløbet, men det ligger også inden for mulighederne i disse forhandlinger, fordi vi først efter 3 års forløb kan få udloddet udbytter fra aktier, som er blevet erhvervet på foranledning af den nys gennemførte skattesænkning.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Elisabeth Arnold sagde for et øjeblik siden, at der ikke stod noget i skattereformen om det. I den pågældende artikel i Information foreholder journalisten fru Elisabeth Arnold, at jeg har sagt et sted, at det vil være et brud på skattereformen, og da svarer fru Elisabeth Arnold til Information: »Det er rigtigt nok«.

Jeg er ikke spor i tvivl om, hvad fru Elisabeth Arnold inderst inde mener, føler og synes er rigtigt i denne sag, det vil jeg godt understrege. Det, som er problemet i sagen, er, at nogen har banket Det Radikale Venstre så kraftigt oven i hovedet, at de i dag forsvarer synspunkter, de ikke deler. Det får mig til at citere min gruppefælle hr. Risgaard Knudsen, der forleden mente at have konstateret, at det, der var tilbage af Det Radikale Venstres indflydelse i regeringen, var, at det var dem, der fik lov til at slukke lyset, når ministermøderne var slut.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):